

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Ex euangelio secundum Lucam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Ex euangelio secundum Lucam.

Lnc. 18. v. 8. **V**ERVM TAMEN Filius hominis veniens, putas inueniet fidem in terra? Quando Christus e caelo olim est venturus, cuiusmodi, quæso, fidem a nobis exigit? Si enim homo tantum nostri similis credi haberique vult, quis illi credere abnuat? Iudei illi insultantes aiebant: *Cur tu homo cum sis, facis te ipsum Deum?* Ethnici quoque crucem mortemque eiusdem audientes, id quod dicitur, tamquam de communi quopiam nostra conditionis homine dictum accipiunt. Eequalem ergo fidem depositit? Illam ipsam nimirum, quam diuini illi præcōnes, qui & ministri & spectatores Verbi extiterunt, orbi annuntiavunt. Ioannes igitur ait: *Et Verbum caro factum est.* Factum est sanae caro, sed hoc ita, ut Deus tamen esse non destiterit. Istiusmodi itaque est fides, quam ille suo tempore a nobis requiriēt.

Lnc. 1. v. 2.

Ioan. 1.

Finis orationis primæ Cyrilli episcopi Alexandriæ, ad piissimas reginas missæ.

CAPUT V.

Cyrilli episcopi Alexandriæ oratio altera inscripta religiosissimis reginis, de recta fide.

I.
*E*IS qui diuinum illud cælestē que prædicandi munus administrant, vniuersorum Deus per Isaiæ prophetæ vocem eiusmodi oratione hæc præcipit: *Super montem excelsum ascende tu qui*

Is. 40. v. 9.

Ανδρείας Σάββας
Εκ τῆς καταστάσεως τοῦ Λουκᾶν θαλάσσιου.

*Π*ΛΗΝ ὁ γένος τῆς μηδερπον ἐλθὼν, ἀρχεῖ διρήσει τὴν πίσιν σῆπτης γῆς;] ὅταν ὁ Χριστὸς ἡγούμενος θραψάντας, ποιῶν ἀρχηγόν της πίσιν εἰς ἡμῖν; εἰ μὲν γὰρ ὡς αὐτερπότερος καθ' ἡμᾶς βούλεται πειθεῖσθαι, πίσιν ὁ ἀποκήσας ἀπέστη; σύνεκάλων γένος ὁ Ιουδαῖος λέγοντες διαπόντι μηδερπότερον ὥν, ποιεῖς σταυρὸν τὸν; ἐλλινες δὲ σταυρὸν ἀκούοντες καὶ θαύματον, ὡς τοῦτο μηδερπον κοινὸν διάκρινται, καὶ τοῦτο καθ' ἡμᾶς ἐνός. ποιῶν οὐδὲ πίσιν ζητεῖ; ή μηδενόπι τὴν ἐκκενηρυζόμενην σιδηρὴν δεντρόφερον, διὰ τοῦτο μηδὲ ταπειρέτην γεγόναστι τὸ λόγον; ἐφη τοῖνυν Ιωαννης, ὃν ὁ λόγος σαρκὸς ἐγένετο. γέγονε δὲ σαρκὸς μὲν τὸ μεῖναν θεός. αὖτοί τοίνυν ἡ πίσιν εἰς ἡμῖν καθ' ἀρχὴν ζητεῖσθαι καὶ καυροτές.

Τέλος τῆς προσφωνής τοῦ Κυρίου Επικούρου Αλεξανδρέας, προστάτης τοῦ Βασιλίστης, τοῦ τοῦ ορθῆς πίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Κυρίλλος Επικούρου Αλεξανδρέας λόγος δεύτερος προσφωνητικὸς τῆς μετεπέστατης βασιλίστης, τοῦ τοῦ ορθῆς πίσεως.

α'.

*Τ*ΟΙΣ τῷ δεῖ τοῦτον καὶ οὐρανοῖς τιερουργοῖς μήρυχα, διὰ Φωνῆς Ησαίου περακελεύσητε λέγων ὃ τοῦ ὄλων θεός· ἐπ' ὄρετος ψυχὴν αἰδεῖσθαι ὃ διαβεβλούμε-